

impoortante. Kind îl tonește cîneva că disperigă o hidroxid metalică, și disolvă, și ia fege variaibile, ce slăjesc, în analizele că sârăciitorul, a caracterisa această oxidă.

Asta oxidul de cobaltă coloră boraxul în albastru; oxidul de manganescu, în violet roșie, etc.

Kind se pedește că oxidă prin cărbune la o temperatură înaltă, atunci se adaugă adesea în crezset oarecare cantitate de boraxă care lăcreează ca fondant, acoperă metalul pedresc și îl apără de oxidație.

Boraxul slăjește asemenea pentru sădără (lăptăru); kind are cîneva să săde prin căldără născăi metale oxidație, atunci le acoperă de boraxă, care, tonindu-se, le împiedică să se oxideze și disolvă gramele de oxidă ce să apară după cărbune.

Boraxul intră în compoziția unor sticle. Se întreprință de asemenea și seamă în fabricația sticlelor care sunt mult tonitoare și la oarecare capătă de bază de oțarie.

SILICATU DE SODĂ.

Silicatul de sodă se dobîndește prin sădără și se tonează silice și sodă sau carbonat de sodă. O parte de carbonat de sodă anhidru poate fi și prăjă de silice, din cărămidă sau silicatu de calciu și apă.

D. Fritzsche a dobîndit că silicatul de sodă cristalizat și să se evapore închis o disoluție de silice în sodă caustică: aceasta săpa avea forma formă: $(NaO)_2 \cdot 2SiO_3$.

Silicatul de sodă se combinează cu alți silicati și se formează în formă silicatu înălțat.

Întră în fabricația sticlei ordinare; faga să este tot-dăună verde; de aceea nu s'a putut aplica pînă acum la fabricația cristalului.

AMMONIACU. AzH_3 .

Lîngă metalele alcătuite propriezise să aibă o bază, care prin reacția sa, poate și compară că potissa